

1 ДО ТИМОФІЯ

Розділ: **1** 2 3 4 5 6

РОЗДІЛ: 1

Павло, апостол Христа Ісуса, за повелінням Бога, Спаса нашого і Христа Ісуса, нашої надії,

² Тимотееві, правдивому синові у вірі: благодать, милосердя, мир від Бога Отця і Христа Ісуса, Господа нашого.

³ Як я просив тебе зостатися в Ефесі, йдучи в Македонію, так прошу, щоб ти наказав деяким не вчити іншого навчання

⁴ і не зважати на байки та безконечні родоводи, що більше викликають суперечки, ніж служать Божому задумові спасіння через віру.

⁵ Ціль же того веління - любов із щирого серця, з доброго сумління та невдаваної віри.

⁶ Деякі від цього відхилились і попали у пустословство:

⁷ вони хочуть бути законовчителями, не розуміючи ні того, що говорять, ані того, про що твердять із такою певністю.

⁸ А ми знаємо, що закон добрий, коли хтось уживає його за законом,

⁹ відаючи, що закон дано не для праведника, лише для беззаконних, непокірних, безбожних, грішників, нечестивих та нечистих, батьковбивців та матеревбивців, душогубців,

¹⁰ розпусників, мужоложців, людокрадів, забріханців, кривоприсяжників і для всіх інших, що противляться здоровому навчанню,

¹¹ згідно з Євангелією слави блаженного Бога, яку мені довірено було.

¹² Дяку складаю тому, хто мені дав силу: Христу Ісусу, Господеві нашому, бо він визнав мене вірним, поставивши на службу;

¹³ мене, що спершу був блюзніром, гонителем і знущателем; але мене помилено, бо я, не відаючи, діяв у невірстві.

¹⁴ Благодать же Господа нашого надмірно вилилась на мене з вірою і любов'ю, що в Христі Ісусі.

¹⁵ Вірне це слово й повного довір'я гідне, що Христос Ісус прийшов у світ, щоб спасти грішних, з яких я - перший.

¹⁶ Але я був на те помилуваний, щоб Ісус Христос на мені першим показав усю свою довготерпеливість, на приклад тим, що мають увірувати в нього на вічне життя.

¹⁷ Цареві ж віків, нетлінному, невидимому, єдиному Богу честь і слава на віки вічні! Амінь.

¹⁸ Такий наказ тобі я доручаю, сину Тимотею, згідно з пророцтвами, що раніше були

виголошені про тебе, щоб ти завдяки їм боровся доброю боротьбою,

¹⁹ мавши віру й добре сумління, що його деякі відкинувши, відпали від віри;

²⁰ між ними Гіменей та Олександр, яких я передав сатані, щоб навчилися не хулити.

РОЗДІЛ: 2

Передусім, отже, благаю, щоб відбувалися прохання, молитви, благання, подяки за всіх людей,

² за царів і за всіх тих, що стоять при владі, щоб нам тихо та спокійно вести життя з усією побожністю та пристойністю.

³ Це добре й приємне в очах нашого Спаси Бога,

⁴ який хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до розуміння правди.

⁵ Один бо Бог, один також і посередник між Богом та людьми - чоловік Христос Ісус,

⁶ що дав себе самого як викуп за всіх: свідоцтво свого часу,

⁷ на що я був поставлений проповідником та апостолом, - правду кажу, не обманюю, - учителем поган у вірі й правді.

⁸ Я хочу, отже, щоб мужі молилися на всякому місці, зводивши до неба чисті руки, без гніву й суперечки.

⁹ Так само й жінки, в убранні пристойнім, хай себе прикрашають сором'язливістю і скромністю, не заплітанням волосся, не золотом чи перлами, чи шатами дорогоцінними,

¹⁰ але ділами добрими, як це годиться жінкам, що визнають благочестя.

¹¹ Жінка нехай учиться мовчки, в повній покорі.

¹² Навчати жінці я не дозволяю, ані коверзувати чоловіком, - їй бути тихомирною!

¹³ Адам бо спершу був створений, а Ева потім.

¹⁴ І Адам не був зведений, жінка ж, зведена, завинила.

¹⁵ Однак, вона спасеться, народжувавши дітей, якщо перебуватиме у вірі, любові та святості зо скромністю.

РОЗДІЛ: 3

Вірне слово: Коли хтось прагне єпископства, - бажає доброї справи.

² Треба, отже, щоб єпископ був бездоганим, однієї лише жінки чоловіком, тверезим, розважливим, чесним, гостинним, здібним навчати,

³ не п'яницею, не розбишакою, а сумирним, не сварливим, не грошолобом;

⁴ щоб власним домом добре правив та щоб дітей тримав у послузі з усякою повагою,
-

⁵ бо хто не знає рядити власним домом, то як він буде дбати про Церкву Божу? -

⁶ не новонавернений, щоб, розгордівши, не потрапив під дияволів осуд.

⁷ Треба також, щоб він мав гарне свідчення і від тих, що зовні, щоб не опинився у ганьбі та у диявольських тенетах.

⁸ Диякони - так само треба, щоб були поважні, не двоязичні, вина багато щоб не вживали, не були віддані брудному зискові;

⁹ щоб тайну віри берегли в чистім сумлінні.

¹⁰ Але й таких спочатку слід поставити на пробу, а потім нехай служать, якщо будуть

бездоганні.

11 Жінки також нехай поважні будуть, не обмовливі, тверезі, вірні в усьому.

12 Диякони нехай будуть кожен лиш однієї жінки чоловіком, добре правлять дітьми і власним домом,

13 бо ті, що виконують гаразд свої обов'язки, здобувають собі почесний ступінь і велику сміливість у вірі в Христа Ісуса.

14 Пишу тобі це, надіючися, що незабаром прийду до тебе.

15 Коли ж загаюся, то щоб ти знав, як слід поводитися в домі Божім, яким є Церква Бога живого, стовп та основа правди.

16 А то річ певна, що тайна побожності - велика: Христос явився у тілі, засвідчений у Дусі, показався ангелам, проповідуваний поганам, увіруваний у світі, вознісся у славі.

РОЗДІЛ: 4

Дух виразно каже, що за останніх часів деякі відступлять від віри і пристануть до духів обманних і навчань бісівських;

2 зведені лицемірними брехунами з таврованим сумлінням,

3 вони заборонятимуть одружуватися і волітимуть стримуватись від страв, що їх Бог створив для вірних і для тих, які спізнали правду, щоб їх споживати з подякою.

4 Бо всяке Боже створіння - добре, і не слід нічого відкидати, коли його з подякою приймати,

5 бо воно освячується словом Божим і молитвою.

6 Як будеш усе це братам викладати, то будеш добрий слуга Христа Ісуса, годований словами віри та доброї науки, якій ти був завжди вірним.

7 Щождо нечистих, бабських байок - то ти їх вистерігайся. Вправляйся у благочесті;

8 бо тілесна вправа до дечого лише корисна, а благочестя на все корисне, бо має обітницю життя теперішнього й майбутнього.

9 Вірне це слово й повного довір'я гідне.

10 На це бо й трудимося та боремося, тому що ми поклали нашу надію на живого Бога, який є Спасителем усіх людей, особливо ж вірних.

11 Це наказуй і навчай.

12 Ніхто твоїм молодим віком хай не гордує, але будь зразком для вірних у слові, поведінці, любові, вірі й чистоті.

13 Заки я прийду, віддавайся читанню, умовлянню та навчанню.

14 Не занедбуй у собі дару, що був даний тобі через пророцтво з накладанням рук збору пресвітерів.

15 Про це міркуй, будь увесь у цьому, щоб поступ твій усім був очевидний.

16 Пильнуй себе самого та навчання; дотримуйся цього, бо, робивши це, спасеш себе самого й тих, що слухають тебе.

РОЗДІЛ: 5

Зо старшим суворо не поведься, а радше умовляй його, як батька; молодших - як братів;

2 старших жінок, як матерів, а молодих, немов сестер, з усякою чистотою.

- ³ Шануй удовиць, тих що справді вдови.
- ⁴ Коли якась удовиця має дітей або внуків, то насамперед нехай вони навчаться шанувати власну родину й віддячуватися батькам, бо це вгодно Богові.
- ⁵ Справжня вдова й самотня на Бога покладає надію і перебуває день і ніч у молитвах та благаннях.
- ⁶ Котра ж розкошує, та живою вмерла.
- ⁷ І це ти їм наказуй, щоб були бездоганні.
- ⁸ А коли хтось про своїх, особливо ж про домашніх не дбає, той віри відцурався: він гірший, ніж невірний.
- ⁹ Удовицю вибирати не менш, як шістдесятилітню, одного тільки чоловіка жінку,
- ¹⁰ що має гарне ім'я в ділах добрих: що дітей виховала, приймала подорожніх, що святим ноги вмивала, що тим, які в горю, допомагала, всяке добре діло сумлінно виконувала.
- ¹¹ Молодих же вдовиць тримай від себе подаль, бо як їх охоплює пристрасть, противна Христові, то хочуть заміж виходити,
- ¹² стягаючи на себе осуд, бо відкинули першу віру.
- ¹³ А разом з тим звикають бездільно по хатах тинятися, і не тільки нічого не роблять, а ще й цокочуть і скрізь втручаються, і базікають, що не личить.
- ¹⁴ Отже, я хочу, щоб молодші виходили заміж, дітей народжували, рядили домом і не давали противникові ніякої зачіпки для лихомовства.
- ¹⁵ Бо деякі вже пішли слідом за сатаною.
- ¹⁶ Коли ж якась віруюча прийняла до себе вдовиць, нехай їм допомагає, хай не обтяжується Церква, щоб вона могла справжнім удовам помагати.
- ¹⁷ Пресвітери, що добре головують, гідні подвійної пошани, передусім ті, що працюють словом і навчанням.
- ¹⁸ Бо Писання говорить: «Не зав'язуй рота волів, що молотить»; і «Робітник - гідний своєї нагороди.»
- ¹⁹ На пресвітера не приймай скарги, хібащо при двох або трьох свідках.
- ²⁰ Тих, які грішать, картай перед усіма, щоб і інші страх мали.
- ²¹ Заклинаю тебе перед Богом і Христом Ісусом та вибраними ангелами берегти це безсторонньо, не робивши нічого з нахилу до когось.
- ²² Рук надто покvapно не клади ні на кого і не робися причетним до гріхів інших. Бережи себе чистим.
- ²³ Перестань пити воду, вживай і вина трохи з-за шлунку і твоїх частих недуг.
- ²⁴ Гріхи деяких людей явні ще перед судом, а в інших виявляються опісля.
- ²⁵ Так само й добрі діла бувають явні, а інші виявляються згодом.

РОЗДІЛ: 6

Раби, що під ярмом, нехай уважають своїх панів достойними всякої поваги, щоб не зневажалось ім'я Боже й наука.

² А ті, що мають панів вірних, хай ними не нехтують через те, що вони брати, а навпаки, нехай ще більш їм служать, - власне, тому, що ті, які зазнають від них послуг, вірні та любі. Цього навчай і умовляй.

³ А коли хтось навчає інакше й не притримується здорових слів, слів Господа нашого

Ісуса Христа та побожної науки,

⁴ той засліплений гордістю, нічого не розуміє, хворий на пусті змагання та словесні суперечки. З цього виникають заздрість, сварка, зневаги, лукаві підозри,

⁵ постійні спори людей із зіпсованим розумом та позбавлених правди; гадають бо, що побожність то засіб зиску.

⁶ Великий це зиск - побожність, вона бо дає вдовілля.

⁷ Ми бо не принесли на світ нічого, та й винести нічого не можемо.

⁸ А маючи поживу та одєжу, цим будемо вдоволені.

⁹ А ті, що хочуть багатіти, впадають у спокусу та в тенета, і в безліч бажань безглуздих та шкідливих, що штовхають людей у прірву та погибель.

¹⁰ Бо корінь усього лиха - грошолюбство, до якого деякі вдавшись, від віри відбились і прошили себе численними болями.

¹¹ Ти ж, чоловіче Божий, утікай від цього. Шукай праведности, побожности, віри, любови, терпеливості, лагідности.

¹² Змагайся добрим змагом віри, старайся досягнути життя вічне, до якого ти покликаний і за яке був склав гарне визнання віри перед багатьма свідками.

¹³ Благаю тебе перед Богом, який усе оживлює, і перед Христом Ісусом, який при Понтійському Пилаті склав добре визнання,

¹⁴ щоб ти зберігав заповідь без плями, без догани - аж до появи Господа нашого Ісуса Христа,

¹⁵ яку свого часу з'явить блаженний і єдиний Володар, Цар царів і Владика владик;

¹⁶ єдиний, що безсмертя має, що в світлі живе неприступним, якого ніхто з людей не бачив, ані бачити не може. Йому честь і влада вічна! Амінь.

¹⁷ Багатим у цьому світі накажи, щоб не неслись думками вгору та не надіялися на нетривке багатство, лише - на Бога, який щедро дає нам усього для вжитку;

¹⁸ щоб добро чинили, багатіли добрими ділами, були щедрі, ділилися радо

¹⁹ і тим робом збирали собі скарб - добру підвалину на майбутнє, щоб досягнули життя правдиве.

²⁰ О Тимотею! Бережи передання. Уникай світського пустословства та суперечностей неправильного знання,

²¹ що його деякі визнаючи, відхилилися від віри. Благодать з вами!

For other languages please go to www.wordproject.org